

چشم‌انداز اقتصاد ایران

در سال ۸۴

دکتر رویا طباطبائی یزدی

دکتر فردیک ملک

از نماگر برای اهداف موردنظر خود استفاده می‌کنند. همچنین با توجه به ساختار ویژه کشورها می‌توان در برخی از نماگرها تغییرات لازم را ملاحظه داشت و یا نماگرها مناسب‌تری را معرفی نمود تا شناخت بهتری از وضعیت فعلی اقتصاد و پیش‌بینی وضعیت آینده اقتصاد به دست آورد.

تولید ناخالص داخلی (GDP) یکی از بهترین نماگرها برای تعیین وضعیت اقتصاد در مجموع است؛ ولی انتشار ارقام قطعی تولید ناخالص داخلی بیش از یک سال به طول می‌انجامد. در واقع کسی اساساً نمی‌داند که در مقطع کنونی

مقدمه
نماگرهای ادوار تجاری در سه دسته نماگرهای آینده نگر، هم زمان و گذشته نگر بر مبنای تئوری ادوار تجاری در دهه ۱۹۸۰ توسط کشورهای ^۱OECD توسعه داده شده است. این نماگرها، نماگرهايی هستند که با ادوار تجاری (اقتصادی) در اقتصاد ارتباط معنی‌داری دارند.

در حال حاضر از ۱۱ نماگر آینده نگر، ^۲نماگر هم زمان و ۷ نماگر گذشته نگر به عنوان مهم‌ترین نماگرهای ادوار تجاری در ادبیات موضوع تحقیق نام برده می‌شود. از آنجایی که در بسیاری از کشورهای دنیا به ویژه کشورهای در حال توسعه، دستیابی به تمامی این نماگرها محدود نیست، این کشورها از تعداد محدودتری

1. Organization for Economic Cooperation and Development (OECD)

اقتصاد در چه وضعیتی قرار دارد. با توصل به نماگرها و شاخصهای ترکیبی آینده‌نگر می‌توان شناختی از وضعیت موجود اقتصاد و پیش‌بینی وضعیت آینده به دست آورد. استفاده از نماگرهای آینده‌نگر و شاخصهای ترکیبی آینده‌نگر برای پیش‌بینی وضعیت آینده اقتصادی نسبت به دیگر روش‌های پیش‌بینی، از این مزیت برخوردار است که این روش بر مبنای آمار و اطلاعات واقعی که خود سازنده و یا تأثیرگذار بر تولید ناخالص داخلی (وبه طور کلی فعالیتهای اقتصادی) می‌باشد و نقاط برگشت آن عموماً قبل از نقاط برگشت در دوره‌های رونق و رکود اقتصادی است، صورت می‌پذیرد و نه پیش‌بینی روند متغیر مورد نظر براساس آمار و اطلاعات قبلی آن.

در گزارش حاضر ابتدا به معرفی نماگرهای آینده‌نگر و شاخص ترکیبی آینده‌نگر پرداخته می‌شود و سپس نتایج محاسبات مربوط به نماگرهای آینده‌نگر و شاخص ترکیبی آینده‌نگر، ارائه می‌گردد و سپس بر مبنای نتایج ۶ ماه اول سال ۱۳۸۳ در مورد حرکت کلی اقتصاد در سال ۱۳۸۴ پیش‌بینی می‌گردد (توضیح اینکه براساس محاسبات انجام شده، آینده‌نگری شاخص ترکیبی آینده‌نگر در حدود ۹ تا ۱۲ ماه می‌باشد). از جهت مقایسه کارشناسان علاقه‌مند، با استفاده از آمارهای منتشره از سوی منابع اقتصادی بین‌المللی، شاخصهای آینده‌نگر شماری از کشورهای توسعه یافته در پایان گزارش حاضر آورده شده است.

اقتصاد ایران از نگاه خانوارهای ایرانی

شاخص انتظارات مصرف کننده

در نه ماهه ۸۳

گروه شاخصهای استراتژیک

۱- مقدمه

مرکز تحقیقات استراتژیک در اوخر سال ۱۳۸۰ از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران درخواست نمود که طرح آمارگیری از انتظارات مصرف کننده (Expectation) را از ابتدای سال ۱۳۸۱ به صورت ماهانه به اجرا درآورد. این طرح به طور ماهیانه بر مبنای آمارگیری نمونه‌ای از ۵۰۰۰ خانوار نمونه، در مناطق شهری کشور اجرامی شود. آمارگیری به روش مراجعة مستقیم و مصاحبه با خانوارها می‌باشد. در این آمارگیری سه سؤال زیر از خانوارها پرسش می‌گردد:

- ۱- پیش‌بینی خانوار در مورد وضع اقتصادی خانوار خود در ۱۲ ماه آینده،

- ۲- پیش‌بینی خانوار در مورد وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده و

- ۳- پیش‌بینی خانوار در مورد وضع اقتصادی کشور در ۵ سال آینده.

برای هر سؤال، خانوار یکی از سه گزینه الف-ب-پ-تر می‌شود، ب-تغییر نمی‌کند و ج-بدتر می‌شود را انتخاب می‌کند.

نتایج این آمارگیری تصویری از نظرات خانوارها در مورد وضع اقتصادی خود و وضع اقتصادی کشور را در آینده نشان می‌دهد. می‌دانیم که رفتار اقتصادی خانوارها و بنگاهها (که می‌تواند شامل سرمایه‌گذاری، پس انداز، خرید کالاهای بادوام و... باشد) تحت تأثیر

ین پیش بینیها انجام می گیرد. مطالعه نتایج این مارکگری می تواند تغییر نظرات خانواده را در مورد وضع اقتصادی طی زمان، معنکس نماید و روند تغییرات می تواند نقاط برگشت را مشخص سازد. وضیح آنکه ظرف دهه اخیر، شاخص انتظارات صرف کننده جایگاه مهمی در تصمیم سازی رهبران کشورها یافته و با اهمیتی مشابه شاخص تورم (به مثابه شخصی استارتیژیک) به آن نگاه می شود.

با توجه به اهمیت این شاخص، جهت تجزیه و
تحلیل دقیق نتایج، از فصل چهارم سال ۱۳۸۱، نتایج
ین طرح نه تنها برای کل خانوارها، بلکه برای
گروههای مختلف اجتماعی - اقتصادی از جمله: وضع
عالیت (شاغل و بیکار)، شاغل در بخش‌های خصوصی
و عمومی، شاغل بر حسب فعالیت اقتصادی (صنعت و
خدمات)، وضع سواد و تحصیل، جنس و گروههای
منسی، به صورت سه ماهه استخراج و محاسبه می‌شود.
در پخش آخر این گزارش نتایج سه ماهه سوم سال
۱۳۸۲ رائمه شده است.

برای آشنایی بیشتر در مورد این شاخصها،
مطالعه مقالات مندرج در شماره‌های ۱۹، ۲۰، ۲۱ و ۲۲ راهبرد توصیه می‌شود.

۱- نماگرهاي آينده نگر و شاخص ترکيبی

نماینده نگر، نماگرهای هستند که دوره‌های رونق و رکود و نقاط برگشت حرکت کلی اقتصاد را از پیش، پیش‌بینی می‌نمایند. این نماگرها شامل تعدادی از نماگرهای کلیدی در اقتصاد می‌باشند که جهت پیش‌بینی کوتاه‌مدت فعالیتهای اقتصادی به کار برد می‌شوند و تغییرات آنها به تغییرات GDP با یک فاصله کوتاه (حدود یک سال) وابسته می‌باشد. از آنجایی که هر یک از این نماگرها به تنهایی برای پیش‌بینی وضعیت اقتصادی کافی نمی‌باشند (ضمن آنکه هر یک از آنها ممکن است دارای نوسانات فصلی یا غیرعادی باشند)، ترکیبی از این نماگرها تحت عنوان «شاخص ترکیبی آینده نگر» مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۲- مؤلفه‌های شاخص، ترکیبی، آینده‌نگر

با توجه به امکانات آماری و اطلاعاتی در ایران
و با توجه به ساختار اقتصادی ایران، از ۶ نماگر
آینده نگر:

- نقدینگی (M2) به قیمت ثابت، ۲- قیمت نفت،
 - شاخص قیمت سهام، ۴- تعداد پروانه های ساختمانی صادره برای واحدهای مسکونی، ۵-
 - شاخص انتظارات مصرف کننده و ۶- تعداد

بیکاران.^۲ برای محاسبه شاخص ترکیبی آینده‌نگر استفاده شده است. اطلاعات مربوط به هر یک از این نماگرها به صورت ماهانه در دسترس می‌باشد و شاخص ترکیبی آینده‌نگر به صورت ماهانه^۳ محاسبه می‌شود. در ذیل توضیحاتی در مورد هر یک از این نماگرها به عنوان نماگرهای آینده‌نگر در اقتصاد ایران ارائه می‌گردد.

۱-۲- نقدینگی

رشد نقدینگی بیش از نرخ تورم می‌تواند منتج به بسط (رونق) اقتصادی در آینده (کوتاه مدت) گردد. اگر چنانچه رشد نقدینگی کمتر از نرخ تورم باشد، می‌تواند منجر به رکود در اقتصاد گردد. به این دلیل از این نماگر در ادبیات موضوع تحقیق به عنوان نماگر آینده‌نگر استفاده می‌شود.

۲- قیمت نفت

از آنجایی که در اقتصاد ایران تغییرات قیمت نفت یک عامل مهم در پدید آمدن دوره‌های رونق و رکود اقتصاد ملی می‌باشد و اثرگذاری آن با وقهه (کوتاه مدت) در آینده اقتصاد صورت

^۲ از دی ماه سال ۱۳۸۱ که دسترسی به آمار ماهانه مربوط به تعداد بیکاران فراهم شد، این مؤلفه نیز به ۵ نماگر دیگر جهت محاسبه شاخص ترکیبی آینده‌نگر، اضافه شد.

^۳ در گذشته، شاخص ترکیبی آینده‌نگر هم به صورت فصلی (با ۵ مؤلفه) و هم به صورت ماهانه (با ۸ مؤلفه) محاسبه می‌شد. از آنجایی که این شاخص به صورت فصلی از نظر زمانی یا تأثیر انجام می‌گرفت، مطلوبیت شاخص کاهش می‌یافتد. ولی با توجه به اینکه اخیراً اطلاعات آماری بیشتری به طور ماهانه در مورد نماگرهای آینده‌نگر در دسترس قرار گرفته است، از این پس شاخص ترکیبی آینده‌نگر فقط به صورت ماهانه محاسبه می‌شود.

۲- نتایج آمارگیری از سال ۱۳۸۱ تا نه ماهه اول ۱۳۸۳

۱- جدول شماره ۱ نتایج آمارگیری از خانوارها از فروردین ماه سال ۱۳۸۱ تا آذر ماه سال ۱۳۸۳ را نشان می‌دهد. در قسمت اول جدول، پیش‌بینی پاسخ‌دهندگان در مورد وضع اقتصادی خانوار خود در ۱۲ ماه آینده و در قسمت دوم، پیش‌بینی پاسخ‌دهندگان در مورد وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده، تشان داده شده است.

۲- همان طور که ملاحظه می‌شود در فروردین ماه سال ۱۳۸۱ ۱۷/۹ درصد خانوارها پیش‌بینی کردند که وضع اقتصادی شان در ۱۲ ماه آینده «بهتر می‌شود»، ۴۷/۳ درصد پیش‌بینی نمودند «تغییر نمی‌کند» و ۳۴/۸ درصد پیش‌بینی نمودند که «بدتر می‌شود». درصد خانوارهایی که پیش‌بینی نمودند وضع اقتصادی شان بهتر می‌شود از فروردین ماه تا مردادماه به استثنای تیرماه، هر ماه کاهش داشته است و از ۱۷/۹ درصد در فروردین ماه به ۱۲/۸ درصد در مردادماه رسیده است. در شهریور و مهر این درصد تا حدی افزایش یافته، و در مهرماه به ۱۵/۷ درصد رسیده و پس از نویساناتی در ماههای بعد، در اسفند ماه به ۱۶/۷ درصد رسید. از ابتدای سال ۱۳۸۲ این شاخص تا حدی کاهش یافت و در تیرماه به پایین ترین حد خود (۱۴/۳ درصد) از ابتدای سال ۱۳۸۲، رسید که به میزان ۳/۶ واحد (۱۷/۹-۱۴/۳) کمتر از فروردین ماه (شروع بررسی) سال ۸۱ می‌باشد. این شاخص پس از تیرماه در ماههای بعدی سال افزایش یافت به طوری که در اسفند ۸۲ به بیشترین میزان خود بعد از فروردین رسید. از ابتدای سال ۱۳۸۳ این شاخص تا حدی کاهش داشت به طوری که در مرداد ماه ۸۳ به پایین ترین حد خود یعنی ۱۴/۵ درصد در طول سال ۸۳ رسید ولی پس از مهر ماه روند شاخص صعودی شد به طوری که در آذر ۸۳ مقدار آن به ۱۷/۴ درصد رسید که بالاترین درصد پس از فروردین ۸۱ (شروع بررسی) بود.

- ۳- پیش‌بینی خانوارها در مورد وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده تا حدی امیدوار‌کننده‌تر از پیش‌بینی وضع اقتصادی برای خانوار خودشان است. ۲۷/۸ درصد خانوارها در فروردین ماه ۸۱ پیش‌بینی نمودند که وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده «بهتر می‌شود»، ۳۴/۵ درصد پیش‌بینی نمودند که «تغییر نمی‌کند» و ۳۷/۷ درصد پیش‌بینی نمودند که «بدتر می‌شود». از مرداد ماه سال درصد خانوارهایی که پیش‌بینی کردند که وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده بهتر می‌شود شروع به افزایش نمود و در دی ماه به ۲۷/۵ درصد رسید. این شاخص در اوایل سال ۸۳ کمی کاهش داشت ولی به مرور تا آخر ماه افزایش یافت و به ۲۴/۹ درصد رسید. به طور کلی می‌توان گفت این شاخص از اوایل سال ۸۲ به بعد تقریباً روند صعودی داشته است.
- ۴- تغییرات پیش‌بینی پاسخگویان برای گزینه «تغییر نمی‌کند» از فروردین سال ۱۳۸۱ تا خرداد سال ۱۳۸۲ هم برای پیش‌بینی وضع اقتصادی خانوار خود و هم برای پیش‌بینی وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده، روند نزولی داشته است. این روند پس از خرداد ۸۲ در هر دو مورد تا اخر سال دارای روند صعودی بوده است و در سال ۸۳ تغییرات محسوسی مشاهده نمی‌گردد. این تغییرات برای گزینه «بدتر می‌شود» هم برای پیش‌بینی وضع اقتصادی خانوار خود و هم برای پیش‌بینی وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده، تا خرداد ماه ۸۲ روند صعودی داشته، ولی از خرداد سال ۸۲ به بعد در هر دو مورد، این روند نزولی بوده است.

۳- شاخص «انتظارات مصرف کننده»

- ۱- از آنجاکه ارقام فوق، به تنهایی دستمایه لازم را برای تحلیل مسئولان فراهم نمی‌آورد، لهذا مرکز تحقیقات استراتژیک مبادرت به محاسبه «شاخص انتظارات مصرف کننده» با استفاده از داده‌های مذکور نمود.

←

می‌پذیرد، از این نماگر به عنوان یک نماگر آینده‌نگر استفاده می‌گردد.

۴-۲- قیمت سهام

تغییرات قیمت سهام به عنوان یک علامت دهنده برای وضعیت آینده اقتصاد مورد نظر می‌باشد. افزایش یا کاهش شاخص قیمت سهام هم منعکس کننده انگیزه سرمایه‌گذاران و هم منعکس کننده حرکت نرخ بهره می‌باشد که می‌تواند در آینده (کوتاه مدت) بر اقتصاد کشور تأثیرگذار باشد. به این دلیل از این نماگر به عنوان نماگر آینده‌نگر استفاده شده است.

۴-۲- تعداد پروانه‌های ساختمانی صادر شده

برای واحدهای مسکونی تعداد پروانه‌های ساختمانی صادر شده برای واحدهای مسکونی می‌تواند به عنوان یک نماگر آینده‌نگر در مورد فعالیتهای ساختمانی در آینده (کوتاه مدت) مورد استفاده قرار گیرد. از طرف دیگر، فعالیتهای ساختمانی خود یک فعالیت اقتصادی پیشگام در حرکت دادن انواع دیگر فعالیتهای اقتصادی می‌باشد.

۴-۵- شاخص انتظارات مصرف کننده

این شاخص بر مبنای نظرسنجی از خانوارها در مورد وضع اقتصادی خانوار و وضع اقتصادی کشور (در یک سال آینده) محاسبه می‌شود. تغییرات این شاخص می‌تواند نشان‌دهنده تغییر در تصمیم‌گیریهای افراد در سرمایه‌گذاری،

جدول شماره (۱)-شاخص ترکیبی آینده‌نگر

سال	ماه	بیلاردریپال(تغییرات(۱))	تفاوت(دلا)(تغییرات(۲))	تفاوت(نفت(عدهبلند))	سال	ماه	بیلاردریپال(تغییرات(۱))	تفاوت(دلا)(تغییرات(۲))	تفاوت(نفت(عدهبلند))						
ستون ۱	ستون ۲	ستون ۳	ستون ۴	ستون ۵	ستون ۶	ستون ۷	ستون ۸	ستون ۹	ستون ۱۰	ستون ۱۱	ستون ۱۲	ستون ۱۳	ستون ۱۴	ستون ۱۵	ستون ۱۶
۱۳۸۲	۱	۲۱۲۶۰۵	-۳۳۱	-۲۲۸۰	۲۲۸۰	۲۲۸۰	-۱۸۷	۰۱۸۶	۰۵۳۶	-۱۸۷	۲۲۸۰	-۳۳۱	۲۱۲۶۰۵	۱	۱۳۸۲
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۲	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۳	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۴	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۵	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۶	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۷	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۸	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۹	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۱۰	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۱۱	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۱۲	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۱۳	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۱۴	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۱۵	
		۱۳۹۹۲	-۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	۲۲۷۰۸۸	-۱۰۵	۰۵۷۷	۰۷۰۳	-۱۰۵	۲۲۷۰۸۸	-۲۲۷۰۸۸	۱۳۹۹۲	۱۶	

۱- تغییرات شاخص در کلیه موارد با استفاده از فرمول درصد تغییر محسوسه شده است.

۲- تعداد پردازهای ساخته شده برای راهنمایی سکونت در شهرهای دور بزرگسی پانک مرکزی ایران.

۳- تعداد بیکاران بر مبنای طرح اشتغال و بیکاری پانک مرکزی (چ ایران) که به صورت ماهانه در مناطق شهری کشور اجرا می شود، می باشد.

بنگاههای کاریابی می تواند به معنی کاهش حرکت اقتصادی در کوتاه مدت تلقی گردد. در ایران اطلاعات جامع و دقیقی در مورد تعداد مراجعه کنندگان به بنگاههای کاریابی وجود ندارد؛ به این دلیل به جای آن از متغیر «تعداد بیکاران» استفاده شده است که برآورد مناسبی از افراد جویای کار می باشد (یکی از مشخصات بیکاربودن، جویای کاربودن است). بدینجهت از تغییرات (معکوس) ماهانه «تعداد بیکاران» در محسوبه شاخص ترکیبی آینده نگر استفاده شده است.

پس انداز،... و به طور کلی کاهش یا افزایش فعالیت اقتصادی آنها در آینده نزدیک باشد. جهت آشنایی بیشتر با چگونگی محاسبه شاخص انتظارات مصرف کننده که از ابتدای سال ۱۳۸۱ و به صورت ماهیانه در اختیار می باشد به مقاله ای تحت عنوان «اقتصاد ایران از نگاه خانوارهای ایرانی» در نشریه راهبرد شماره ۳۳ مراجعه فرمایید.

۶-۲- تعداد بیکاران

برخی از کشورها از متغیر «تعداد افراد مراجعت کننده به بنگاههای کاریابی» به عنوان یک نمایگر آینده نگر در محسوبه شاخص ترکیبی آینده نگر استفاده می نمایند. تغییرات این مؤلفه می تواند تأثیرگذار در روند اقتصادی در کوتاه مدت باشد. افزایش مراجعت کنندگان به

۳- محسوبه ونتایج شاخص ترکیبی آینده نگر

۱-۳- محسوبه شاخص ترکیبی آینده نگر همان طور که اشاره شد، شاخص ترکیبی آینده نگر، ترکیبی از نمایگرهای آینده نگر

جدول شماره-۲-«شاخص انتظارات مصرف کننده»
از فروردین ماه ۱۳۸۱ تا خرداد ۱۳۸۳

شناخت	ماه
۱۰۰	فروردین ۸۱
۹۲/۸	اردیبهشت ۸۱
۸۱/۸	خرداد ۸۱
۸۰/۴	تیر ۸۱
۷۰/۶	مرداد ۸۱
۷۲/۹	شهریور ۸۱
۷۷/۰	مهر ۸۱
۷۰/۲	آبان ۸۱
۷۳/۸	آذر ۸۱
۷۷/۳	دی ۸۱
۷۰/۵	بهمن ۸۱
۷۸/۳	اسفند ۸۱
۷۶/۷	فروردین ۸۲
۷۷/۳	اردیبهشت ۸۲
۶۵/۶	خرداد ۸۲
۶۷/۲	تیر ۸۲
۷۳/۳	مرداد ۸۲
۷۵/۷	شهریور ۸۲
۸۱/۴	مهر ۸۲
۸۲/۹	آبان ۸۲
۸۲/۸	آذر ۸۲
۸۹/۴	دی ۸۲
۸۶/۴	بهمن ۸۲
۸۸/۸	اسفند ۸۲
۸۳/۸	فروردین ۸۳
۷۳/۴	اردیبهشت ۸۳
۷۷/۸	خرداد ۸۳
۸۷/۰	تیر ۸۳
۷۶/۱	مرداد ۸۳
۸۵/۴	شهریور ۸۳
۷۹/۰	مهر ۸۳
۸۱/۰	آبان ۸۳
۸۶/۰	آذر ۸۳

گفتنی است که شاخص انتظارات مصرف کننده (Consumer Expectation Index) اصولاً براساس نتایج حاصله دو سؤال: ۱- پیش‌بینی وضع اقتصادی خانوار در ۱۲ ماه آینده و ۲- پیش‌بینی وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده، محاسبه می‌شود (پیش‌بینی کوتاه مدت). نحوه محاسبه بدین نحو است که برای هر سؤال ابتدا درصد پاسخ «بهتر می‌شود» به مجموع پاسخهای «بهتر می‌شود» و «بدتر می‌شود» تقسیم می‌گردد (از پاسخهای «تغییر نمی‌کند» صرف نظر می‌شود); سپس متوسط نسبت به دست آمده دو سؤال در هر ماه محاسبه می‌گردد. از تقسیم متوسط به دست آمده هر ماه به ماه قبل، شاخص انتظارات مصرف کننده» محاسبه می‌شود. برای آنکه مسئولان محترم تصویر دقیق تری داشته باشند و ایضاً برای سهولت مقایسه ارقام در ماههای مختلف، رقم اولین ماه بررسی (فروردین ماه ۸۱) معادل ۱۰۰ فرض می‌شود و بقیه اعداد به نسبت آن محاسبه می‌گردد.

می‌باشد. شاخص ترکیبی آینده‌نگر، از ترکیب تغییرات هر نماگر در هر ماه با وزن یکسان^۴ به دست آمده است. گفتم که شاخص ترکیبی آینده‌نگر از شش مؤلفه:

- ۱- نقدینگی (M2) به قیمت‌های ثابت (تعديل شده با تورم)، ۲- قیمت نفت، ۳- شاخص قیمت سهام، ۴- تعداد پروانه‌های ساختمانی صادره برای واحدهای مسکونی، ۵- شاخص انتظارات مصرف کننده و ۶- تعداد بیکاران، تشکیل شده است. اطلاعات مربوط به هر یک از این نماگرها به صورت ماهانه در دسترس می‌باشد و شاخص ترکیبی آینده‌نگر به صورت ماهانه محاسبه شده است.

۴. همچنان که در نوشتارهای قبلی مربوط به شاخص ترکیبی آینده‌نگر تشریح شده است، این شاخص بر مبنای متوسط مجموع تغییرات مؤلفه‌های تشکیل دهنده آن، محاسبه شده است. در گذشته، برای محاسبه مجموع تغییرات مؤلفه‌ها (نماگرها)، از روش متوسط موزون استفاده می‌شد. بدین ترتیب که وزن هر مؤلفه با توجه به پراکندگی تغییرات هر مؤلفه و با استفاده از دیگر شاخصهای (شاخصهای همزمان) به دست می‌آمد (راهبرد شماره ۲۲). بر مبنای مطالعاتی که گروه شاخصهای استراتژیک انجام داده است، برای محاسبه شاخص ترکیبی آینده‌نگر در ایران ضرورتی به اعمال وزن برای تغییرات شاخصهای هر نماگر دیده نشد. بدین معنی که پس از حذف وزن مؤلفه‌ها (وزن یکسان برای هر مؤلفه) و مقایسه آن با شاخصی که بر مبنای تغییرات موزون مؤلفه‌ها محاسبه شده است، مشاهده گردید که روند تغییرات و حرکت کلی شاخص ترکیبی آینده‌نگر در دو حالت (با وزن متفاوت و وزن یکسان) به میزان بسیار زیادی به هم نزدیک می‌باشد که نشان‌دهنده این است که تغییرات متغیرها دارای روند تقریباً یکسانی می‌باشد. ضمناً اخیراً سازمان بین‌المللی OECD و برخی دیگر از کشورها، متوسط تغییرات نماگرها را براساس مبانگین ساده تغییرات محاسبه می‌نمایند و هیچ وزنی به تغییرات نماگرها نمی‌دهند. با توجه به موارد فوق الذکر تصمیم گرفته شد از این پس شاخص ترکیبی آینده‌نگر با ترکیب شاخصهای فردی هر یک از مؤلفه‌ها و با وزن یکسان محاسبه شود. همچنان که در بالاتوضیح داده شده است، روند تغییرات این شاخص با روش جدید (وزن یکسان) با روند تغییرات آن یا روش قدیم (با وزن متفاوت) یکسان است، در نتیجه کلیه نتیجه‌گیریها و تجزیه و تحلیلهای انجام شده بر مبنای شاخص ترکیبی آینده‌نگر قبلی همچنان از اعتبار و دقت کافی برخوردار است.

در جدول شماره ۱، ستونهای ۴، ۶، ۸، ۱۰ و ۱۲ به ترتیب تغییرات ماهانه نماگرهای نقدینگی (به قیمت ثابت)، نفت، سهام، تعداد پروانه‌های ساختمانی صادرشده برای واحدهای مسکونی، شاخص انتظارات مصرف کننده و تعداد بیکاران رانشان می‌دهد. ستون ۱۵، مجموع تغییرات این نماگرهای را به صورت ماهانه نشان می‌دهد (تا قبل از سال ۱۳۸۱، مجموع تغییرات بر مبنای سه مؤلفه به دست می‌آمد ولی از ابتدای سال ۱۳۸۱ با ۵ مؤلفه و از دی ماه سال ۱۳۸۱ با شش مؤلفه محاسبه می‌شود). ستون آخر (ستون ۱۶)، شاخص ترکیبی آینده‌نگر به صورت تجمعی و بر مبنای سال پایه $1370 = 100$ محاسبه شده است. نتایج حاصل از ابتدای سال ۱۳۸۲ به صورت ماهانه به شرح ذیل می‌باشد:

در فروردین ماه پنج متغیر نقدینگی، نفت، تعداد پروانه‌های صادره برای واحدهای مسکونی، شاخص انتظارات مصرف کننده و تعداد بیکاران (معکوس) به ترتیب به میزان ۳/۳۱، ۱۷۷، ۵/۸۱، ۵/۰۶ و ۲/۸۳ درصد کاهش داشته است و قیمت سهام ۵/۸۶ درصد افزایش داشت. مجموع (میانگین) تغییرات این نماگرهای در این ماه $13/2$ درصد کاهش یافت. لازم به توضیح است که در فروردین ماه معمولاً تعداد پروانه‌های ساختمانی صادر شده و نقدینگی به نسبت ماه قبل از آن کاهش شدید می‌یابد. کاهش شدید تعداد پروانه‌های ساختمانی صادر شده در این ماه معمولاً با افزایش قابل توجه در اردیبهشت ماه جبران می‌شود.

۲- همان طور که در جدول شماره ۲ ملاحظه می‌شود «شاخص انتظارات مصرف کننده» که در فروردین ماه ۸۱ برابر ۱۰۰ فرض شده است در ۴ ماه بعدی به طور مداوم تنزل داشته است و در مردادماه به عدد ۷۰/۶ می‌رسد و پس از افزایش در ماههای شهریور و مهر در آبان ماه به عدد ۷۰/۲ که پایین ترین رقم در طول سال ۸۱ می‌باشد رسیده و در پایان سال این شاخص به عدد ۷۸/۳ رسیده است که از ابتدای سال به میزان ۲۷۷ واحد (۱۰۰-۷۸/۳) کاهش داشته است.

در سال ۱۳۸۲ این شاخص پس از نوسانات مختصری در دو ماه اول در خرداد ماه افت شدید داشته و به عدد ۶۵/۶ رسیده است که پایین ترین عدد از فروردین سال ۱۳۸۱ (شروع بررسی) می‌باشد. از تیرماه سال ۸۲ این شاخص روند صعودی داشته و به میزان قابل توجهی افزایش نشان می‌دهد به طوری که در اسفند ماه عدد این شاخص به ۸۸/۸ رسیده است.

به این ترتیب می‌توان گفت که از دیدگاه خانوارهای ایرانی من حیث المجموع چشم انداز اقتصاد کشور و خانواده برای یک سال آینده در خرداد ماه سال ۸۲ در نازل ترین سطح خود از ابتدای سال ۸۱ قرار داشت. به عبارت دیگر تحولات ۱۵ ماه منتهی به خرداد ۸۲ متناباً از امیدواری ایشان به آینده کاسته بود. ولی از تیرماه سال ۸۲ این شاخص روند صعودی داشته و به میزان قابل توجهی افزایش نشان می‌دهد. با اینکه از دی ماه ۱۳۸۲ نوسانات محدودی در روند شاخص انتظارات مصرف کننده مشاهده می‌گردد، ولی در مجموع از آنجایی که متوسط یک ساله منتهی به آذر ماه ۸۳ در مورد این شاخص، ۸۷/۴ و متوسط یک ساله منتهی به آذر ماه ۸۲ در مورد این شاخص، ۷۵/۹ می‌باشد، می‌توان بهبودی نسبی این شاخص را در یک ساله اخیر نسبت به مدت مشابه سال قبل ملاحظه نمود. به عبارت دیگر می‌توان گفت تحولات سیاسی و اقتصادی و انتظارات تغییرات اقتصادی و سیاسی در یک ساله

اخير، به اميدواری خانواده‌ها در مورد وضع اقتصادي خود و کشور در ۱۲ ماه آينده افزوده است.

۴- شاخص انتظارات مصرف‌کننده در گروههای مختلف اجتماعی - اقتصادي
با توجه به اهمیت شاخص مذکور و همکاری درخور تقدیرمسئولان محترم بانک مرکزی، این امکان به وجود آمدکه اين شاخص نه تنها برای كل خانوارها بلکه برای گروههای مختلف اجتماعی و اقتصادي (به صورت سه‌ماهه) به نحو متناسب استخراج و انتشار يابد.

نتایج نظرخواهی از اعضای^۱ خانوارها در سه ماهه سوم سال ۱۳۸۳ در زمینه پیش‌بینی وضع اقتصادي آينده به تفکیک خصوصیات اقتصادي و اجتماعی پاسخ‌گویان به شرح ذیل است:

۴-۱- وضعیت اقتصادي خانوار در ۱۲ ماه آينده
الف- نتایج مندرج در جدول شماره ۳ نشان می‌دهد که ۱۷/۴ درصد از شاغلین شاغل، وضع اقتصادي خانوار خود در ۱۲ ماه آينده را بهتر از وضعیت فعلی پیش‌بینی می‌نماید. اين درصد برای بیکاران ۱۷/۵ می‌باشد.

ب- ۱۶/۰ درصد از شاغلین بخش خصوصی و ۲۰/۶ درصد شاغلین بخش عمومی نیز نظر به بهتر شدن وضع اقتصادي خانوار خود در ۱۲ ماه آتی داده‌اند.

ج- ۱۴/۵ درصد و ۱۷/۵ درصد از شاغلین در بخش‌های صنعت و خدمات چنین نظری داشته‌اند.

د- ۱۵/۸ درصد از مردان و ۱۶/۲ درصد از زنان نسبت به بهتر شدن وضع اقتصادي خانوار خود در ۱۲ ماه آينده اميدوار بوده‌اند.

ه- افراد با تحصیلات فوق لیسانس و دکترا و علوم دینی خوبشین تراز سایر افراد بوده‌اند و به ترتیب ۲۴/۷ و ۳۳/۳ درصد از آنان معتقد به بهبود وضع اقتصادي خانوار

^۱ در این بررسی نظرات کلیه اعضاي ۱۵ ساله و بیشتر خانوارها ملحوظ شده است.

شاخص ترکیبی آينده‌نگر در اردیبهشت ماه برای کلیه مؤلفه‌ها افزایش یافت (به غير از نقدینگی که ۰/۰۱ درصد کاهش یافت). در اين ماه تغیيرات ماهانه نماگرهای نفت، سهام، تعداد پروانه‌های ساختمنی صادرشده برای واحدهای مسکونی، شاخص انتظارات مصرف‌کننده و تعداد بیکاران (معکوس) به ترتیب برابر ۰/۹۱، ۰/۲۵، ۰/۷۸، ۰/۷۱ و ۰/۶۲ درصد افزایش یافت و در مجموع شاخص ترکیبی آينده‌نگر ۵/۶۲ درصد در اين ماه افزایش نشان می‌دهد.

از ماه خرداد تا اسفند ماه، سال ۸۲ مجموع تغیيرات شاخص ترکیبی آينده‌نگر (ستون ۱۵) به ترتیب ۴/۵۷، ۳/۷۱، ۰/۸۶، ۰/۵۷، ۷/۰۳، ۷/۰۲ و ۱۷/۸۶ درصد تغیير داشته است که نشان می‌دهد که در اغلب ماههای سال تغیيرات اين شاخص مثبت و فقط در سه ماه اين تغیيرات در سال ۸۲ منفي بوده است. در ماههای مختلف سال ۱۳۸۲، شاخص قيمت نفت و شاخص قيمت سهام بيشترین مشاركت را در افزایش مجموع تغیيرات شاخص ترکیبی آينده‌نگر داشته‌اند.

در شش ماهه اول سال ۱۳۸۳، تغیيرات نقدینگی، قيمت نفت و سهام بيشترین اثر را در افزایش مجموع تغیيرات شاخص ترکیبی آينده‌نگر داشتند و تغیيرات ماه به ماه شاخص ترکیبی آينده‌نگر در فوردين ماه ۱۳۸۳ تا شهریور ۱۳۸۳ به ترتیب برابر ۴/۰۲، ۰/۳۳، ۴/۰۲، ۰/۳۳، ۴/۲۱، ۰/۹۲ و ۳/۹۶ درصد بوده است. منفي بودن اين شاخص در فوردين ماه به دليل فصلی بوده

است، زیرا تعداد پروانه‌های صادر شده برای واحدهای مسکونی در این ماه به میزان قابل توجهی کاهش می‌یابد. منفی بودن مجموع تغییرات شاخص ترکیبی آینده‌نگر در مرداد ماه سال ۱۳۸۳ به دلیل افت شاخص انتظارات مصرف کننده، کاهش تعداد پروانه‌های ساختمانی صادر شده و افزایش بیکاری بوده است.

از شش مؤلفه تشکیل‌دهنده شاخص ترکیبی آینده‌نگر، ۵ مؤلفه:

- ۱- نقدینگی، ۲- قیمت نفت، ۳- قیمت سهام، ۴- تعداد پروانه‌های ساختمانی صادره برای واحدهای مسکونی، ۵- تعداد بیکاران، متغیرهای کمی هستند و متغیر «شاخص انتظارات مصرف کننده» کیفی می‌باشد (شاخص به صورت کمی بر مبنای نتایج کیفی محاسبه شده است).

۲-۳- محاسبه نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده‌نگر

همان طور که در قسمت قبل ملاحظه گردید شاخص ترکیبی آینده‌نگر بسیار وابسته به درصد تغییر ماهیانه تک‌تک نماگرها (مؤلفه‌ها) می‌باشد و بنابراین نوسانات فصلی فرضیاً در مورد تعداد پروانه‌های ساختمانی صادر شده برای واحدهای مسکونی و نقدینگی به قیمت ثابت می‌تواند بر آن تأثیر اساسی داشته باشد. بدین دلیل است که نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده‌نگر که اثر نوسانات شدید را خنثی می‌نماید، نسبت به شاخص ترکیبی آینده‌نگر برتری و ارجحیت دارد. نرخ تغییر شش ماهه

جدول شماره ۳- پیش‌بینی پاسخگویان در مورد وضع اقتصادی خانوار در ۱۲ ماه آینده

به تفکیک خصوصیات اقتصادی و اجتماعی پاسخگویان سه ماهه سوم ۱۳۸۳

گزینه	بهتر می‌شود تغییر نمی‌کند	بدتر می‌شود	جمع
شاغل	۳۹/۹	۴۷/۷	۷۷/۶
بیکار	۵۱/۵	۳۵/۹	۱۲/۵
شاغل در پیش:			
خصوصی	۴۴/۰	۴۰/۰	۷۶/۰
عدمومن	۳۱/۰	۴۸/۴	۷۹/۴
شاغل بر حسب فعالیت اقتصادی:			
صنعت	۲۳/۳	۴۲/۲	۶۵/۵
خدمات	۲۸/۲	۴۲/۳	۱۸/۵
جنین:			
مرد	۲۲/۶	۴۱/۶	۵۳/۲
زن	۳۷/۵	۴۶/۳	۱۶/۲
وضع ساده و تحصیل:			
بی‌ساد	۴۸/۸	۳۸/۷	۷۷/۵
ابتدایی و کمتر	۴۴/۱	۴۷/۴	۱۳/۶
راهنمایی و متوسطه	۳۶/۲	۴۰/۹	۷۷/۹
فوق دبیل و لیسانس	۴۹/۳	۵۱/۰	۱۹/۲
فوق لیسانس و دکترا	۲۵/۳	۵۱/۰	۲۲/۷
علوم دینی	۱۹/۶	۴۷/۱	۳۳/۳
گروه سنی:			
۱۵ تا ۲۴ سال	۲۹/۰	۵۲/۰	۸۱/۵
۲۵ تا ۳۴ سال	۳۵/۶	۴۰/۶	۱۸/۸
۳۵ تا ۴۴ سال	۲۱/۳	۲۲/۹	۱۵/۸
۴۵ تا ۵۴ سال	۴۶/۸	۳۹/۲	۱۲/۰
۵۵ تا ۶۵ سال	۴۸/۲	۳۹/۰	۱۲/۳
۶۵ سال و پیشتر	۴۱/۴	۴۶/۱	۱۲/۰

جدول شماره ۴- پیش‌بینی پاسخگویان در مورد وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده

به تفکیک خصوصیات اقتصادی و اجتماعی پاسخگویان سه ماهه سوم ۱۳۸۳

گزینه	بهتر می‌شود تغییر نمی‌کند	بدتر می‌شود	جمع
شاغل	۴۷/۷	۲۶/۰	۷۳/۳
بیکار	۵۶/۶	۳۵/۹	۱۷/۵
شاغل در پیش:			
خصوصی	۵۰/۴	۲۵/۱	۴۴/۰
عدمومن	۴۴/۰	۳۷/۹	۳۰/۱
شاغل بر حسب فعالیت اقتصادی:			
صنعت	۵۱/۲	۳۲/۲	۲۵/۶
خدمات	۴۶/۷	۲۷/۳	۲۶/۰
جنین:			
مرد	۴۷/۹	۲۶/۰	۴۳/۱
زن	۴۷/۰	۳۰/۳	۲۲/۷
وضع ساده و تحصیل:			
بی‌ساد	۴۵/۴	۲۶/۵	۴۷/۱
ابتدایی و کمتر	۴۸/۱	۲۶/۴	۴۰/۵
راهنمایی و متوسطه	۴۸/۶	۴۹/۸	۲۱/۶
فوق دبیل و لیسانس	۴۵/۵	۳۱/۸	۲۲/۷
فوق لیسانس و دکترا	۴۳/۰	۳۶/۸	۲۲/۲
علوم دینی	۱۸/۰	۲۸/۰	۵۶/۱
گروه سنی:			
۴۵ تا ۵۴ سال	۴۳/۷	۳۳/۶	۴۲/۷
۵۵ تا ۶۵ سال	۴۸/۲	۴۹/۷	۴۲/۱
۶۵ تا ۷۵ سال	۴۸/۵	۳۷/۲	۴۴/۷
۷۵ سال و پیشتر	۵۰/۰	۴۴/۴	۴۵/۶
	۴۹/۱	۳۷/۲	۴۳/۷
	۴۷/۳	۴۹/۶	۴۸/۱

جدول شماره ۵- پیش‌بینی باسخکوبیان در مورد وضع اقتصادی کشور در ۵ سال آینده					
به تفکیک خصوصیات اقتصادی و اجتماعی باسخگوبیان سه ماهه سوم ۱۳۸۴					
	گروهیه	بهتر می‌شود تغییر نمی‌کند	بدتر می‌شود	جمع	خصوصیات
۱۰۰/۰	۴۶/۲	۲۰/۳	۲۱/۱	۳۷/۵	وضع تعاملات:
۱۰۰/۰	۵۹/۹			۲۲/۰	شاغل
					بیکار
					شاغل در بخش:
۱۰۰/۰	۴۹/۲	۲۰/۰	۳۰/۳	۳۰/۷	خصوصی
۱۰۰/۰	۳۹/۶	۲۰/۰	۴۰/۴	۳۰/۲	عمومی
					شاغل بر حسب فعالیت اقتصادی:
۱۰۰/۰	۴۹/۲	۲۰/۱	۳۰/۷	۳۰/۷	صنعت
۱۰۰/۰	۴۵/۳	۲۰/۰	۳۰/۲	۳۰/۲	خدمات
					چنین:
۱۰۰/۰	۴۶/۶	۲۰/۷	۳۲/۷	۳۲/۷	مرد
۱۰۰/۰	۴۶/۲	۲۲/۳	۲۹/۵	۳۲/۵	زن
					وضع ساده و تحصیلی:
۱۰۰/۰	۴۴/۲	۲۲/۲	۳۲/۶	۳۲/۶	بنی سواد
۱۰۰/۰	۴۷/۰	۲۲/۰	۳۰/۵	۳۰/۵	ابتدایی و کمتر
۱۰۰/۰	۴۷/۲	۲۲/۱	۲۹/۰	۲۹/۰	راهنماهی و متوجه
۱۰۰/۰	۴۵/۴	۲۲/۰	۳۲/۱	۳۲/۱	فوق دبیلم و لیسانس
۱۰۰/۰	۴۱/۷	۲۸/۱	۳۰/۲	۳۰/۲	فوق سیاست و دکترا
۱۰۰/۰	۱۶/۷	۲۰/۸	۶۲/۰	۶۲/۰	علوم دینی
					گروه سنی:
۱۰۰/۰	۴۲/۶	۲۲/۶	۳۲/۸	۳۲/۸	۱۵ تا ۲۴ سال
۱۰۰/۰	۴۷/۳	۲۲/۱	۲۹/۶	۲۹/۶	۲۵ تا ۳۴ سال
۱۰۰/۰	۴۷/۲	۲۱/۶	۳۱/۰	۳۱/۰	۳۵ تا ۴۴ سال
۱۰۰/۰	۴۸/۴	۲۱/۵	۳۰/۲	۳۰/۲	۴۵ تا ۵۴ سال
۱۰۰/۰	۴۸/۲	۲۲/۶	۳۸/۰	۳۸/۰	۵۵ تا ۶۴ سال
۱۰۰/۰	۴۲/۵	۲۲/۸	۳۲/۷	۳۲/۷	پیشتر

خود در ۱۲ ماه آینده بوده‌اند. و- ۱۷۸ درصد از افراد در گروه سنی ۲۵ تا ۳۴ سال، وضع اقتصادی خانوار خود در ۱۲ ماه آینده را بهتر از وضعیت فعلی پیش‌بینی نموده‌اند. این درصد برای سایر گروههای سنی پایین‌تر می‌باشد.

۴-۲- وضعیت اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده
الف- جدول شماره ۴ نشان می‌دهد ۲۶/۳ درصد از شاغلین، وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده را بهتر از وضع موجود پیش‌بینی نموده‌اند. این درصد برای بیکاران ۱۷/۵ درصد بوده است.

ب- ۲۴/۵ درصد شاغلین بخش خصوصی و ۳۰/۱ درصد شاغلین بخش عمومی نیز چنین نظری داشته‌اند.
ج- ۲۵/۶ درصد و ۲۶/۰ درصد از شاغلین به ترتیب در بخش‌های صنعت و خدمات معتقد بوده‌اند که وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده بهتر خواهد شد.

د- ۲۶/۱ درصد از مردان و ۲۷/۷ درصد از زنان نسبت به بهبود وضع اقتصادی کشور در ۱۲ ماه آینده امیدوار بودند.

شاخص ترکیبی آینده نگر برای پیش‌بینی نقاط برگشت بر شاخص ترکیبی آینده نگر برتری دارد. نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده نگر که آن را با $R(t)$ نمایش می‌دهیم از فرمول زیر محاسبه می‌شود. در فرمول زیر، $C(t)$ شاخص ترکیبی آینده نگر می‌باشد.

$$R(t) = \left[\left(\frac{C(t).12}{12} \right)^{\frac{12}{6.5}} - 1 \right] * 100$$

$$\sum_{i=1}^{12} C(t-i)$$

نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده نگر $R(t)$ از نسبت شاخص ترکیبی آینده نگر $C(t)$ در ماه t بر متوسط شاخص ترکیبی آینده نگر از زمان $t-12$ یا $t+1$ و به ترتیب

فوق محاسبه می‌شود. بنابراین نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده نگر کمتر تغییرات شدید می‌نماید (تغییرات هموار می‌شود) و نشانه‌های روشن‌تر و زود هنگام‌تر از نقاط

برگشت آینده را نسبت به شاخص ترکیبی آینده نگر مشخص می‌نماید. در عمل در کشورهای OECD، نقاط اوج GDP در حدود نه ماه بعد از نشانه‌های اوج در نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده نگر دریافت می‌شود. گروه شاخصهای استراتژیک در مرکز تحقیقات استراتژیک از این بس نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده نگر را به طور مرتبت محاسبه وارئه خواهد نمود.

در جدول شماره ۲ اطلاعات شاخص ترکیبی آینده نگر $C(t)$ و نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده نگر $R(t)$ از سال ۱۳۷۹ تا

شش ماهه سال ۱۳۸۳ ارائه شده است.^۵

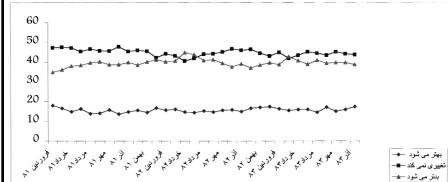
۴- چشم انداز سال ۱۳۸۴

۱- تصویر کلی

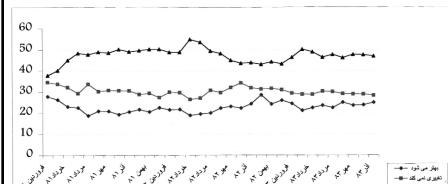
همان طور که در قسمت قبل بیان کردیم، برای پیش‌بینی نقاط برگشت (نقاط اوچ و حضیض) نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده نگر نسبت به شاخص ترکیبی آینده نگر برتری دارد. بنابراین تحلیل خود را براساس جدول شماره ۲ و نمودار شماره ۱، نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده نگر بیان خواهیم نمود. با ملاحظه ارقام نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده نگر $R(t)$ در شش ماهه اول سال ۱۳۸۳ و شش ماهه اول سال ۱۳۸۲ پیش‌بینی می‌شود که نرخ رشد اقتصادی در سال ۱۳۸۴ در حول و حوش سال ۱۳۸۳ خواهد بود. پیش‌بینی دقیق‌تر پس از دستیابی به آمار، اطلاعات تا پایان سال جاری امکان پذیر خواهد بود.

با ملاحظه نمودار نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده نگر، امکان اطلاع زود هنگام از نقاط برگشت اقتصادی امکان پذیر است. برای مثال براساس این نمودار سال ۱۷۷ از شرایط نامناسبی برخوردار بوده که احتمال رکود و کاهش نرخ رشد تولید ناخالص داخلی دریک سال آینده را پیش‌بینی می‌نماید. براساس آمار رسمی بانک مرکزی ج.ا. ایران، نرخ رشد تولید ناخالص داخلی (به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۷۱) دو متغیر از سال ۱۳۷۱ موجود می‌باشد. ملاحظه فرمایید.

نمودار ۱- پیش‌بینی پاسخ دهنده‌گان در مورد وضع اقتصادی
خانوار خود در ۱۲ ماه آینده

نمودار ۲- پیش‌بینی پاسخ دهنده‌گان در مورد وضع اقتصادی
کشور در ۱۲ ماه آینده

۵- ۵۴٪ درصد از افراد با تحصیلات علوم دینی و ۲۸٪ درصد از افراد در گروه سنی ۶۵ سال و بیشتر چنین نظری را ابراز داشته‌اند.

۳- وضعیت اقتصادی کشور در ۵ سال آینده

الف- نتایج مندرج در جدول شماره ۵ نشان می‌دهد که ۲۳/۵ درصد از شاغلین و ۲۴٪ درصد از بیکاران معتقد بودند وضع اقتصادی کشور در ۵ سال آینده بهتر از وضع کنونی خواهد بود.

ب- این نسبت برای شاغلین در بخش‌های خصوصی و عمومی به ترتیب ۳۰/۳ درصد و ۴۰/۴ درصد و برای شاغلین در بخش‌های صنعت و خدمات به ترتیب ۳۰/۷ درصد و ۳۴/۲ درصد بوده است.

ج- ۳۲٪ درصد از مردان و ۲۹/۵ درصد از زنان نسبت به بیهود وضع اقتصادی کشور در ۵ سال آینده امیدوار بوده‌اند.

د- ۶۲٪ درصد از افراد با تحصیلات علوم دینی و ۳۲/۸ درصد از افراد ۱۵ تا ۲۴ سال چنین نظری داشته‌اند.

تهدیدهای بنیادین در اقتصاد ایران

گروه تحقیق

۱- تورم

امروزه در بسیاری از کشورهای دنیا کنترل تورم به عنوان اصلی ترین هدف سیاستگذاران اقتصادی قلمداد می‌شود زیرا الجام اصلاحات اقتصادی در شرایط وجود تورمهای بالا امکان پذیر نمی‌باشد و سیاستگذاران را مجبور به عقب گرد از اعمال سیاستهای اقتصادی و اصلاحات ساختاری می‌گردانند. انجام بسیاری از اصلاحات ساختاری بنیادی، تورم زا می‌باشد و تنها در شرایط وجود تورمهای پایین و یک رقمی امکان تحمل آن برای جامعه وجود دارد. این تجربه در بسیاری از کشورهای دنیا از جمله در ترکیه در اوخر دهه ۸۰ و دهه ۹۰ میلادی و در ایران در دوران ریاست جمهوری آقای هاشمی رفسنجانی و عقب گرد از سیاستهای تعديل اقتصادی مشاهده شده است. تورم بالا بسیاری از متغیرهای کلان اقتصادی را به تبع خود تضعیف می‌نماید. از جمله باعث می‌شود نرخ ارز واقعی کاهش یافته و به صادرات لطفه وارد گردد؛ امکان کنترل وضع مالی دولت مشکل می‌گردد و غالباً با عدم تراز مالی دولت همراه می‌گردد.

تورم طی سالهای ۱۳۷۹-۸۲ به ترتیب برابر با ۱۲/۶، ۱۷/۴، ۱۵/۸ و ۱۵/۶ درصد بوده است و این در حالی است نرخ تورم کشورهای در حال توسعه و نرخ تورم جهانی در سال ۲۰۰۲ به ترتیب ۵/۴ و ۲۷/۴ درصد بوده است. همان طور که از نرخ تورم طی ۴ سال اخیر در کشور مشاهده می‌شود، علاوه بر بالا بودن آن نسبت به متوسط

در سال ۱۳۷۷، ۲/۹ درصد و در سال ۱۳۷۸، ۱/۶ درصد بوده است. همچنین با ملاحظه نمودار نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده‌نگر، نقطه اوج در سال ۱۳۷۸ ملاحظه می‌شود که پیش‌بینی کننده رشد اقتصادی بیشتر در سال بعد از آن یعنی سال ۱۳۷۹ می‌باشد. براساس آمار رسمی بانک مرکزی ج.ا. ایران نرخ رشد تولید ناخالص داخلی در سال ۱۳۷۸، ۱/۶ درصد و در سال ۱۳۷۹، ۵/۰ درصد بوده است؛ و به همین ترتیب براساس این نمودار، امکان پیش‌بینی‌های کوتاه مدت در مورد نرخ رشد تولید ناخالص داخلی به صورت بهبود شرایط اقتصادی یا بدتر شدن وضعیت اقتصادی و با آینده‌نگری در حدود ۹ الی ۱۲ ماه امکان پذیر است. نمودار نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده‌نگر، اطلاعات را از ابتدای سال ۱۳۷۱ تا شهریور ماه سال ۱۳۸۳ نشان می‌دهد. از این نمودار می‌توان دوره‌های رکود و رونق اقتصادی را ردیابی نمود و فاصله زمانی بین یک نقطه اوج رونق تا اوج رونق بعدی را ملاحظه نمود (با توجه به این نمودار این دوره برای اقتصاد ایران در حدود ۴ سال می‌باشد). لازم به یادآوری می‌باشد با توجه به آینده‌نگری این شاخص، نقاط اوج و رکودی که در این

۶. تعاریف متفاوتی از رکود در ادبیات اقتصادی ارائه شده است. یکی از تعاریف رکود عبارت است از «دوره‌ای که کاهش معنی دار در چهار عامل تولید، درآمد، اشتغال و تجارت پیدا شود». این دوره معمولاً بین ۶ ماه تا یک سال است. برخی اقتصاددانان در رابطه با شاخصهای آینده‌نگر، کاهش بی در بی (بیش از سه دوره متوالی) تغییرات شاخص ترکیبی آینده‌نگر را به منزله رکود تلقی می‌نمایند. دیگر تعریف پذیرفته شده از رکود اقتصادی، تفاوت معنی دار رشد بالفعل اقتصادی از رشد بالقوه اقتصادی می‌باشد.

نمودار دیده می شود حدود یک سال قبل از نقطه اوج و یا رکودی است که در حرکت اقتصادی به وجود می آید. تحلیلهای فوق از طریق شاخص ترکیبی آینده نگر (t) ۰ نیز امکان پذیر است. به عبارت دیگر پیش بینی دوره های رونق و رکود از طریق آن امکان پذیر است. بدین معنی که در موقعی که این شاخص سیر نزولی دارد وضعیت رکود اقتصادی برای آینده اقتصاد پیش بینی می گردد و در موقعی که این شاخص سیر صعودی دارد وضعیت رونق اقتصادی برای آینده انتظار می رود. به عبارت دیگر پیش بینی دوره های رونق و رکود از طریق آن امکان پذیر است. بدین معنی که در موقعی که این شاخص سیر نزولی دارد وضعیت رکود اقتصادی برای آینده اقتصادی انتظار می رود.

۴- مروری بر پیش بینیهای گذشته

در حال حاضر، این پنجمین سالی است که با تکیه بر نماگرهای آینده نگر، حرکت کلی اقتصاد برای آینده کوتاه مدت مورد پیش بینی قرار می گیرد. این نماگرهای حالیه در کشورهای مختلف، توجه رهبران و مسئولان عالی را به خود جلب نموده است. اینک مروری داریم بر پیش بینیهای گذشته و درجه تحقق آنها:

- محاسبه شاخص ترکیبی آینده نگر در سال ۱۳۷۸ و بهبود وضعیت آن، نشان دهنده رشد بالاتر اقتصادی در سال ۱۳۷۹ نسبت به سال

کشورهای در حال توسعه و جهان، روندان نیز مناسب نبوده و در حالی که در سالهای ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ در حوال و حوش ۱۱ و ۱۲ درصد بوده است و در سالهای ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲، نزدیک به ۱۶ درصد بوده است. دیگر اکنون در کمتر کشوری در دنیا با تورمهای بالا مواجه می باشیم و این الزام را در جهت کنترل تورم شدیدتر می نماید.^۱

۲- بیکاری

یکی دیگر از مهم ترین مشکلات اقتصاد ایران، نرخ بیکاری بالای می باشد و این در حالی است که سیستمهای تأمین اجتماعی در کشور ضعیف بوده و مشکل مورد اشاره را تشدید می نماید که می تواند موجب مشکلات اجتماعی و سیاسی جدی گردد.

نرخ بیکاری در مناطق شهری کشور در سال ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ به ترتیب برابر با ۱۷/۵ و ۱۷/۵ درصد بوده است و این در حالی است که نرخ بیکاری جهانی در سال ۲۰۰۳ ۶/۲ درصد بوده است و فاصله زیاد مارا با متوسط جهان نمایان می سازد.

بالاترین نرخ بیکاری در مناطق شهری کشور و به تفکیک استان در سال ۱۳۸۲، مربوط به استان ایلام با ۲۲/۱ درصد و پایین ترین نرخ بیکاری مربوط به استان یزد با ۴/۱ درصد می باشد. نرخ بیکاری در مناطق شهری کشور و در استان تهران در سال ۱۳۸۲، برابر با ۱۲/۴ درصد بوده است.

بیشترین نرخ بیکاری در رده های مختلف سنی و در مناطق شهری کشور در سال ۱۳۸۲ مربوط به رده های ۱۵-۱۹ سال، ۲۰-۲۴ سال و ۲۵-۲۹ سال و به ترتیب برابر با ۱۷/۶، ۲۶/۰ و ۱۷/۶ درصد بوده است. بیشترین نرخ بیکاری مربوط به رده سنی ۲۰-۲۴ سال می باشد. و این

۱. ترکیه که در سال ۲۰۰۱ از نرخ تورمی در حدود ۷۰ درصد برخوردار بوده است، در May سال ۲۰۰۴ (اردیبهشت ۸۳)، آن را به حدود ۱۰ درصد تنزل داده است.

در حالی است که در کل جهان و در سال ۲۰۰۳، بالاترین نرخ بیکاری در رده سنی ۱۵-۳۴ سال و برابر با ۱۴٪ درصد بوده است. که از این نظر با جهان هماهنگ بوده و دقیقاً در همین رده سنی بالاترین نرخ تورم را دارا می‌باشیم. نرخ بیکاری در سال ۱۳۸۲ و در مناطق شهری در بین زنان بسیار بیشتر از مردان بوده است؛ این نرخ در مورد مردان و زنان به ترتیب برابر با ۹٪ و ۲۴٪ درصد بوده است.

بیشترین جمعیت شاغل در مناطق شهری کشور و در سال ۱۳۸۲ در بخش خدمات فعالیت نموده‌اند. از کل اشتغال کشور در سال ۱۳۸۲ و در مناطق شهری، ۶۳٪ درصد مربوط به خدمات بوده است.

در سال ۱۳۸۲ و در مناطق شهری کشور، بیشترین نرخ بیکاری به تفکیک میزان سواد و تحصیل، مربوط به تحصیلات متوسطه و لیسانس و به ترتیب برابر با ۱۶٪ و ۱۵٪ درصد بوده است.

۳- توزیع نعادلانه درآمد و پایین‌بودن درآمد سرانه

ایران در حال حاضر از نقطه نظر درآمد سرانه از متوسط درآمد سرانه جهان پایین‌تر است و داشتن توزیع نعادلانه تر درآمد در این شرایط، تعداد افراد فقیر جامعه را (با معیارهای مختلف در زمینه تعیین افراد فقیر و ذوق‌افقر) افزایش می‌دهد. ضریب جینی که یکی از معروف‌ترین ملاکهای توزیع نعادلانه درآمد می‌باشد، در کشور طی سالهای ۱۳۷۷ الی ۱۳۸۱ به ترتیب برابر با ۰،۳۹۶۵، ۰،۴۰۹، ۰،۴۱۹۱، ۰،۳۹۹۱ و ۰،۳۹۸۵ بوده است (اطلاعات بانک مرکزی ج.ا.). این ضریب در اکثر کشورهای دنیا بین ۳ الی ۴٪ می‌باشد و ملاحظه می‌گردد که در ایران به حد بالای آن نزدیک و حتی در برخی از سالها به خصوص سال ۱۳۸۱ بالاتر از حد بالای ذکر شده می‌باشد که نشانگر بدتر شدن توزیع درآمد در این سال است.

جدول شماره ۲- شاخص ترکیبی آینده‌نگر C(t)

و نرخ تغییر شش ماهه شاخص ترکیبی آینده‌نگر R(t)

year	mounth	C(t) 1370=100	%R(t)
1379	1	204/22	16/82
	2	220/56	29/48
	3	224/97	27/90
	4	220/47	17/67
	5	231/5	24/59
	6	240/76	29/13
	7	243/16	26/87
	8	250/46	28/78
	9	227/92	4/50
	10	232/48	6/66
	11	241/77	12/50
	12	246/61	14/43
1380	1	253/0	17/28
	2	259/5	19/03
	3	264/64	20/34
	4	254/85	9/45
	5	262/9	13/43
	6	259/8	8/82
	7	244/6	-3/78
	8	242/3	-5/53
	9	246/71	-1/84
	10	252/48	1/27
	11	252/81	0/28
	12	271/8	13/86
1381	1	236/25	-13/43
	2	258/71	3/41
	3	248/83	-3/72
	4	262/71	7/46
	5	247/27	-4/37
	6	251/02	-0/73
	7	251/58	0/21
	8	241/16	-7/71
	9	243/19	-6/21
	10	261/01	7/10
	11	260/83	6/41
	12	286/55	25/97
1382	1	251/07	-2/18
	2	265/59	7/55
	3	278/02	16/54
	4	288/8	22/85
	5	291/31	22/91
	6	292/98	21/05
	7	298/98	22/65
	8	295/9	17/12
	9	296/35	13/89
	10	307/9	18/68
	11	299/96	10/25
	12	337/78	34/41
1383	1	309/78	11/49
	2	322/48	16/45
	3	323/55	13/79
	4	337/46	20/18
	5	324/4	9/05
	6	337/51	15/41

۱۳۷۸ بود. عملکرد اقتصاد ایران، پیش‌بینی را تحقق بخشید. رشد تولید ناخالص داخلی در سال ۱۳۷۸، ۷٪ درصد و در سال ۱۳۷۹، ۵٪ درصد بوده است (بانک مرکزی جمهوری

اسلامی ایران) این پیش‌بینی در راهبرد شماره ۲۰ (صفحه ۳۵۳) بیان شده بود.

۲- محاسبه شاخص ترکیبی آینده‌نگر در سال ۱۳۷۹ نشانگر بدتر شدن وضعیت آن نسبت به سال قبل از آن و نمایانگر کاهش رشد اقتصادی در سال ۱۳۸۰ نسبت به سال ۱۳۷۹ بود که با واقعیت اقتصاد ایران انطباق یافت. رشد اقتصادی در سال ۱۳۸۰، ۳/۳ درصد و در سال ۱۳۷۹، ۵/۰ درصد بوده است (بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، نماگرهای اقتصادی، سه ماهه دوم سال ۱۳۸۳). این موضوع قبل از انتشار آمار رسمی توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در گزارش‌های مرکز تحقیقات استراتژیک از جمله در «راهبرد شماره ۲۰، صفحه ۳۵۷» مطرح گردید.

۳- در مورد پیش‌بینی وضعیت اقتصادی در سال ۱۳۸۲ نسبت به سال ۱۳۸۱ به دلیل دراختیار قرار گرفتن دو نماگر جدید به صورت ماهیانه (تعداد پروانه‌های ساختمانی صادر شده و شاخص انتظارات مصرف‌کننده) بیان کردیم که نمی‌توان پیش‌بینی کاملاً دقیقی در این زمینه انجام داد ولی بیان نمودیم که این دو نماگر جدید در سال ۱۳۸۱ در بیشتر موارد تغییرات منفی داشته‌اند و دارای مشارکت منفی در شاخص ترکیبی آینده‌نگر بوده‌اند. براساس آمار رسمی بانک مرکزی، رشد تولید ناخالص داخلی در سال ۱۳۸۱ برابر به ۷/۵ درصد و رشد تولید ناخالص داخلی در سال ۱۳۸۲، برابر با ۶/۷ درصد بوده است. این پیش‌بینی در راهبرد

۴- کم بودن نقطه ارتباطی با دنیا پیرون

نقطه ارتباطی اصلی ایران با جهان از طریق نفت است و این مسئله ارتباط ما را با جهان محدود و خطرپذیر می‌سازد. از طرف دیگر میزان سرمایه‌گذاری خارجی در کشور محدود و در موارد انجام شده نیز با ارزیابی دقیق از اثرات آن بر منابع ملی و تاثیرات آن در یک افق میان مدت و بلند مدت صورت نپذیرفته است. کلام مدیریت آن نیاز به ارتقاء دارد تا منافع ملی و منافع اصلی که حاصل از سرمایه‌گذاری خارجی است، حاصل کشور گردد. در دنیای کنونی بدون ارتباط با دنیای خارج، امکان حیات محدود می‌گردد و تلاش در جهت یافتن بهترین شرکای تجاری و مطمئن الزامی است. با توجه به جهانی شدن اقتصاد، افق بلند مدت و میان مدت و وضعیت ارتباطی ما به ویژه در زمینه اقتصاد با دنیای خارج نامشخص و با ابهاماتی همراه است.

۵- عدم توجه به مسائل محیط زیست

در ایران توجه به مسائل محیط زیست ناکافی است و ضرورت تغییرات بنیادی در این زمینه را طلب می‌نماید. توجه تمامی کشورها به توسعه پایدار نشانگر توجه کشورها به مسئله محیط زیست می‌باشد. در ایران بسیاری از تولیدات کشور بدون توجه یا کم توجه به ملاحظات محیط زیستی صورت می‌پذیرد از جمله در زمینه صنعت پتروشیمی، خودرو و بسیاری از موارد دیگر. در زمینه محاسبه هزینه و فایده، باید هزینه و فایده اجتماعی که تمامی ملاحظات از جمله ملاحظات محیط زیستی را در بر می‌گیرد، در نظر گرفته شود در این صورت بسیاری از فعالیتها، به دلیل هزینه‌های بالای محیط زیستی، با صرفه نخواهد بود و از گردونه تولید خارج خواهد شد. در کشورهای دنیا قوانین جدی محیط زیستی وجود دارد و در مواردی با

گرفتن مالیات‌های هنگفت، در جهت محاسبه دقیق تر هزینه اجتماعی گامهای جدی بر می‌دارند. اکنون ایران از نظر مسائل و مشکلات محیط زیستی در جایگاه نامناسبی قرار دارد و انجام اصلاحات جدی در این زمینه را طلب می‌نماید.

وضعیت محیط کسب و کار ایران در بین ۷ کشور منطقه						
ردیف	عوامل مؤثر	امیاز	فضای کسب و کار	رتبه بین کشور منطقه	کشور منطقه	هزینه
۱	محیط سیاسی	۲	بازارداری	۳/۸	هفتمن	-
۲	محیط اقتصادی‌ان	۳/۱	-	-	-	-
۳	فرصت‌های بازار	۱/۶	-	-	-	-
۴	ساست در راهنمایی سازمانی و رفاقت	۱/۵	-	-	-	-
۵	سیاست در رابطه با سرمایه‌گذاری خارجی	۱/۵	-	-	-	-
۶	تجارت خارجی و تکلیف ارزی	۱/۷	-	-	-	-
۷	مالیات	۱/۳	-	-	-	-
۸	ثابت مالی	۲/۵	-	-	-	-
۹	بازار کار	۲/۲	-	-	-	-
۱۰	زیر ساختها	-	-	-	-	-
	ETU					ماحد

۶- موقعیت نامناسب از نظر محیط کسب و کار

در سال ۲۰۰۲ رتبه‌بندی محیط کسب و کار ایران توسط شامل ۶۰ کشور و ۷ منطقه انجام پذیرفت. برای رتبه‌بندی کشورها در مجموع ۱۰ عامل مؤثر، انتخاب شده است. ایران نه تنها در بین ۶۰ کشور جهان از رتبه بسیار نامناسبی برخوردار است، بلکه حتی در بین ۷ کشور منطقه شامل کشورهای مصر، الجزایر، اسرائیل، نیجریه، عربستان سعودی و آفریقای جنوبی رتبه هفتم یعنی بدترین رتبه را اتخاذ کرده است؛ که در جدول زیر، ریز اطلاعات آن موجود می‌باشد، محیط کسب و کار نشانگر امکان فعالیت اقتصادی به ویژه توسط بخش خصوصی در کشور را نمایان می‌سازد که نشانگر شرایط بسیار بد کشور در این زمینه است. بالاترین امتیاز یعنی مطلوب‌ترین امتیاز مربوط به هر یک از عوامل ذکر شده در جدول زیر، می‌باشد. که در این زمینه و تنها در ۲ عامل از بین ۱۰ عامل ذکر شده، امتیاز ایران کمی بالاتر از ۳ بوده است.

شماره ۲۹ صفحه ۱۱۶ بیان شده بود.

با همه این اوصاف، لازم به ذکر است که هر پیش‌بینی از خصوصیت کلی پیش‌بینیها برخوردار است و از قطعیت برخوردار نمی‌باشد ولی فراموش نکنیم که این روش پیش‌بینی کوتاه مدت از مقوله‌ی بالای در بین کشورها برخوردار بوده و بر همین اساس انجام می‌پذیرد.

۵- چشم‌انداز اقتصاد کشورهای توسعه یافته (با توجه به نماگرهای آینده‌نگر)

۱-۵- مقدمه

شاخص ترکیبی آینده‌نگر توسط سازمان بین‌المللی OECD برای گروههای مختلف کشورهای OECD به گونه‌ای طراحی شده است که علامت زود هنگام جهت نشان دادن نقاط اوج رونق واوج کسادی بین دوره‌های انبساطی و انقباضی فعالیتهای اقتصادی را به دست دهد. این اطلاعات برای ۲۳ کشور عضواز سال ۱۹۸۰ محاسبه شده است. این شاخص بیشتر اطلاعات کیفی در مورد حرکتهای اقتصادی را نشان می‌دهد تا اندازه‌گیریهای کمی، در نتیجه هدف این شاخص علامت دهی در مرور رشد اقتصادی به صورت «افزایش و یا کاهش» می‌باشد و نه لزوماً بیان دقیق مقادیر کمی. تعداد و نوع مؤلفه‌های تشکیل دهنده کشورهای عضو OECD تا حدی متفاوت می‌باشد و معمولاً بین ۷ تا ۱۱ مؤلفه می‌باشد. این شاخص برای ۲۳ کشور عضو و گروه‌بندیهای مختلف از کشورها

(در جدول شماره ۳، نام کشورها در گروه‌بندیهای مختلف آمده است) در ۷ گروه ۱- کل OECD، ۲- OECD اروپا، ۳- کشور اروپایی، ۴- منطقه اروپا، ۵- چهار کشور بزرگ اروپا، ۶- کشورهای گروه GV و ۷- NAFTA، محاسبه شده است. شاخص ترکیبی آینده‌نگر برای هر کشور از متوسط تغییرات (با وزن یکسان) نماگرهای آینده‌نگر در هر کشور به دست آمده است. در ترکیب کشورها در هر گروه، هر کشوری دارای وزنی (ضریب اهمیت) می‌باشد (در جدول شماره ۳ وزن هر کشور در هر گروه در داخل پرانتز آورده شده است). این وزن با توجه به دو عامل تولید ناخالص داخلی (GDP) و برابری قدرت خرید (PPP) Purchasing Power Parity- بر پایه سال ۱۹۹۵ برآورد شده است.

۲-۵- نتایج به دست آمده (ماه نوامبر ۲۰۰۴)
شاخص ترکیبی آینده‌نگر (CLI) در ماه نوامبر ۲۰۰۴ به میزان ۰/۰۲ واحد در منطقه OECD، افزایش نشان می‌دهد. این شاخص از رقم ۱۰۳/۲ در ماه اکتبر به ۱۰۳/۴ در باره ماه نوامبر رسید. CLI برای کشور آمریکا به میزان ۰/۰۱ واحد در ماه نوامبر کاهش نشان می‌دهد. در «منطقه اروپا» CLI به میزان ۰/۰۳ واحد افزایش نشان می‌دهد. CLI برای کشور زاپن به میزان ۰/۰۲ واحد در ماه نوامبر افزایش داشته است. برای کشور انگلستان شاخص ترکیبی آینده‌نگر به میزان ۰/۰۴ واحد افزایش نشان می‌دهد ولی برای کانادا این شاخص در ماه نوامبر به میزان ۰/۰۲ واحد کاهش

۷- بهره‌وری پایین سرمایه و نیروی کار

بهره‌وری سرمایه و نیروی کار، به ویژه بهره‌وری سرمایه در کشور بسیار پایین است که باید تلاش‌های جدی و بنیادی در زمینه اصلاح آن صورت‌پذیرد. در جدول زیر اطلاعات مربوط به متغیرهای ذکر شده آمده است.

بهره‌وری مولای تولید (واحد: درصد)						
	۱۳۸۱	۱۳۸۰	۱۳۷۸	۱۳۷۷	۱۳۷۶	۱۳۷۵
۱/۸۱	۱۴/۹۸	۱۶/۷۲	۱۳/۷۲	۱۱/۹۳	۱۲/۶	۱۰۰
-۲/۸۹	۸۷/۳۵	۸۷/۸۷	۸۹/۰۵	۹۱/۲۰	۹۷/۷۰	۱۰۰
-۱	۹۴/۹۳	۹۴/۸۲	۹۵/۱۷	۹۵/۱۷	۹۷/۸۵	۱۰۰

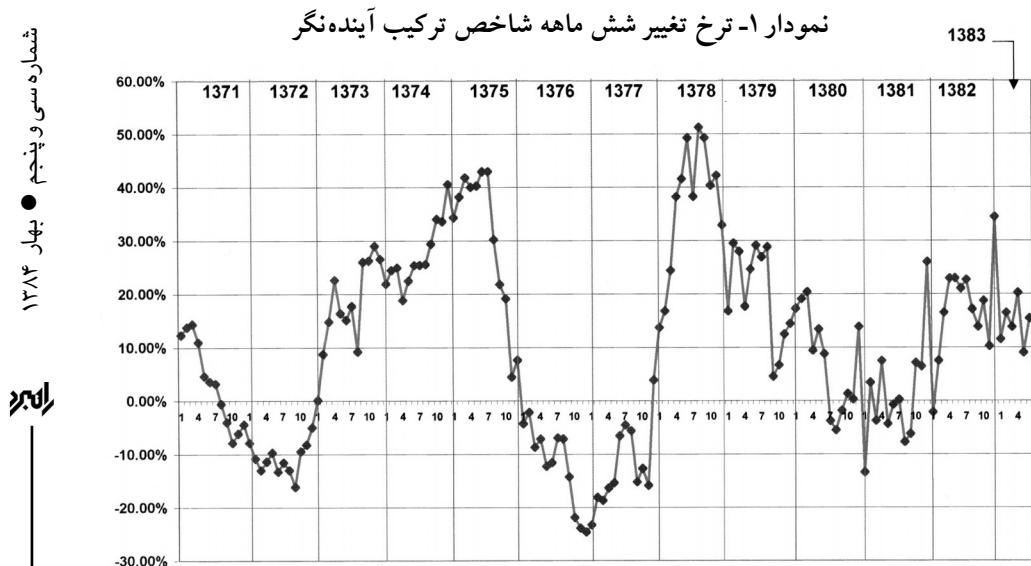
مأخذ: سازمان مذکور و برنامه‌بازی کارخانه اقتصادی سال ۸۱- جلد اول

همان طور که از جدول فوق مشخص است وضعیت ما از نظر بهره‌وری سرمایه طی دوره زمانی ۱۳۸۱ الی ۱۳۷۶ بسیار نامطلوب و حتی بسیار نامناسب تر از سال پایه مورد بررسی یعنی سال ۱۳۷۶ می‌باشد. این شاخص از حد ۱۰۰ در سال ۱۳۷۶ به ۸۶/۳۵ در سال ۱۳۸۱ رسیده است و از نظر بهره‌وری نیروی کار نیز بهمینود بسیار جزئی و نامناسب می‌باشد. به طوری که بهره‌وری کل عوامل تولید در طول دوره مورد بررسی ۱۳۷۶ الی ۱۳۸۱ از رشد متوسط ۱- برخوردار بوده است.

۸- عدم اضباط مالی دولت و بزرگ بودن بخش دولتی

بودجه دولت هر ساله روبرو به گسترش است (حتی بیش از تورم) و همچنین کسری بودجه دولت هر ساله به میزان قابل توجهی بروز می‌نماید. شرکت‌های دولتی رو به گسترش بوده‌اند و ماهیت آنها نه دولتی است و نه خصوصی و از ماهیت نامشخص برخوردار است. این شرکتها را خصوصی نمی‌توان تلقی نمود چون از مدیریت خصوصی برخوردار نبوده و نحوه رفتار آنها خصوصی نیست. همچنین این شرکتها خود را دولتی تلقی نموده و در محاسبه میزان هزینه تمام شده و موارد دیگر تاحدی اختیاری عمل می‌نماید نظیر شرکت مخابرات، شرکت آب و فاضلاب و موارد بسیار دیگر.

داشت. CLI برای آلمان به میزان ۰/۱ واحد نوامبر در کشورهای OECD نتیجه گیری می‌شود افزایش نشان می‌دهد. برای کشور ایتالیا این که هرچند این شاخص در برخی کشورها کاهش شاخص به میزان ۰/۵ واحد افزایش داشته است. داشته است ولی در مجموع کشورهای OECD از تغییرات شاخص ترکیبی آینده نگر در ماه این شاخص افزایش نشان می‌دهد.

جدول شماره ۳- روند شاخص ترکیبی آینده نگر کشورهای توسعه یافته

۲۰۰۴													۲۰۰۳	
Nov	Oct	Sep	Aug	Jul	Jun	May	Apr	Mar	Feb	Jan	Nov	Dec		
۱۰۳/۴	۱۰۳/۲	۱۰۳/۳	۱۰۳/۳	۱۰۳/۳	۱۰۳/۲	۱۰۳/۲	۱۰۳/۲	۱۰۳/۱	۱۰۳/۱	۱۰۲/۷	۱۰۲/۲	۱۰۱/۵	OECD	
۱۰۶/۱	۱۰۵/۹	۱۰۵/۳	۱۰۵/۳	۱۰۵/۲	۱۰۵/۱	۱۰۵/۱	۱۰۵/۰	۱۰۴/۸	۱۰۴/۶	۱۰۴/۲	۱۰۳/۸	۱۰۴/۴	۱۵	کشورهای پیمانی
۱۰۶/۴	۱۰۶/۱	۱۰۵/۹	۱۰۵/۶	۱۰۵/۵	۱۰۵/۴	۱۰۵/۳	۱۰۵/۱	۱۰۵/۰	۱۰۴/۰	۱۰۴/۷	۱۰۴/۳	۱۰۴/۱	۱۰۳/۸	منطقه اروپا
۱۰۱/۹	۱۰۱/۹	۱۰۲/۰	۱۰۲/۱	۱۰۲/۲	۱۰۲/۲	۱۰۲/۱	۱۰۲/۱	۱۰۲/۰	۱۰۲/۱	۱۰۱/۷	۱۰۱/۲	۱۰۰/۶	G7	کشورهای G7
۱۰۱/۳	۱۰۱/۵	۱۰۱/۷	۱۰۱/۷	۱۰۲/۰	۱۰۲/۰	۱۰۲/۳	۱۰۲/۱	۱۰۲/۳	۱۰۲/۳	۱۰۱/۶	۱۰۰/۷	۹۹/۹		کانادا
۱۰۶/۷	۱۰۷/۰	۱۰۶/۷	۱۰۶/۲	۱۰۵/۹	۱۰۵/۷	۱۰۵/۴	۱۰۵/۰	۱۰۴/۹	۱۰۴/۸	۱۰۴/۲	۱۰۳/۷	۱۰۳/۰		فرانسه
۱۰۸/۶	۱۰۸/۵	۱۰۸/۴	۱۰۸/۴	۱۰۸/۲	۱۰۸/۱	۱۰۷/۹	۱۰۷/۵	۱۰۷/۱	۱۰۶/۸	۱۰۶/۷	۱۰۶/۴	۱۰۵/۸		آلمان
۹۸/۹	۹۸/۴	۹۸/۱	۹۷/۷	۹۷/۸	۹۷/۹	۹۸/۴	۹۸/۷	۹۹/۱	۹۹/۰	۹۹/۰	۹۹/۰	۹۹/۰		ایتالیا
۹۸/۲	۹۸/۰	۹۷/۸	۹۸/۱	۹۸/۲	۹۸/۲	۹۸/۲	۹۸/۰	۹۸/۱	۹۸/۶	۹۸/۵	۹۸/۰	۹۸/۰		ژاپن
۱۰۱/۸	۱۰۱/۴	۱۰۱/۲	۱۰۰/۸	۱۰۰/۷	۱۰۱/۱	۱۰۱/۷	۱۰۲/۰	۱۰۱/۵	۱۰۱/۹	۱۰۱/۵	۱۰۱/۰	۱۰۰/۴		انگلستان
۱۰۱/۶	۱۰۱/۷	۱۰۲/۲	۱۰۲/۶	۱۰۲/۷	۱۰۲/۷	۱۰۲/۵	۱۰۲/۶	۱۰۲/۴	۱۰۲/۵	۱۰۱/۹	۱۰۱/۵	۱۰۰/۳		آمریکا

جدول شماره ۴- گروههای مختلف کشورهای OECD و وزن هر کشور (داخل پرانتز- به درصد) در هر گروه

NAFTA	چهار کشور بزرگ اروپا	G7	منطقه اروپا	۱۵ کشور اروپایی	OECD اروپا	کل OECD
۱- کانادا (۱۰/۷)	۱- فرانسه (۲۰/۶)	۱- کانادا (۵/۶)	۱- اتریش (۳/۲)	۱- اتریش (۲/۶)	۱- استرالیا (۱/۸)	۱- استرالیا (۱/۸)
۲- مکزیک (۸/۷)	۲- آلمان (۳۴/۴)	۲- فرانسه (۶/۸)	۲- بلژیک (۳/۶)	۲- بلژیک (۲/۸)	۲- اتریش (۰/۹)	۲- اتریش (۰/۹)
۳- آمریکا (۸/۱)	۳- ایتالیا (۲۲/۵)	۳- آلمان (۱۱/۲)	۳- فنلاند (۲/۶)	۳- دانمارک (۱/۳)	۳- بلژیک (۱/۰)	۳- بلژیک (۱/۰)
۴- انگلستان (۲۲/۳)	۴- ایتالیا (۷/۳)	۴- فرانسه (۱۸/۷)	۴- فنلاند (۱/۶)	۴- فنلاند (۱/۶)	۴- کانادا (۴/۵)	۴- کانادا (۴/۵)
	۵- ژاین (۱۹/۵)	۵- آلمان (۳۰/۷)	۵- فرانسه (۱۴/۹)	۵- فرانسه (۱۳/۵)	۵- دانمارک (۰/۵)	۵- دانمارک (۰/۵)
	۶- انگلستان (۷/۲)	۶- یونان (۱/۵)	۶- آلمان (۲۴/۵)	۶- آلمان (۲۲/۲)	۶- فنلاند (۰/۶)	۶- فنلاند (۰/۶)
	۷- آمریکا (۴۷/۴)	۷- ایرلند (۲/۲)	۷- یونان (۱/۲)	۷- یونان (۱/۱)	۷- فرانسه (۰/۳)	۷- فرانسه (۰/۳)
	۸- ایتالیا (۲۰/۱)	۸- ایتالیا (۲۰/۱)	۸- ایرلند (۱/۷)	۸- ایرلند (۱/۶)	۸- آلمان (۰/۰)	۸- آلمان (۰/۰)
	۹- لوکزامبورگ (۰/۱)	۹- ایتالیا (۱۶/۰)	۹- ایتالیا (۱۴/۵)	۹- یونان (۰/۰)	۹- یونان (۰/۰)	۹- یونان (۰/۰)
	۱۰- ایرلند (۰/۶)	۱۰- لوکزامبورگ (۰/۱)	۱۰- لوکزامبورگ (۰/۱)	۱۰- ایرلند (۰/۶)	۱۰- ایرلند (۰/۶)	۱۰- ایرلند (۰/۶)
	۱۱- هلند (۴/۲)	۱۱- هلند (۳/۸)	۱۱- هلند (۴/۲)	۱۱- ایتالیا (۰/۵)	۱۱- ایتالیا (۰/۵)	۱۱- ایتالیا (۰/۵)
	۱۲- اسپانیا (۱۰/۴)	۱۲- پرتغال (۲/۶)	۱۲- پرتغال (۱/۷)	۱۲- نروژ (۲/۶)	۱۲- ژاپن (۱۵/۷)	۱۲- ژاپن (۱۵/۷)
	۱۳- اسپانیا (۸/۳)	۱۳- پرتغال (۱/۶)	۱۳- پرتغال (۱/۶)	۱۳- مکزیک (۳/۵)	۱۳- مکزیک (۳/۵)	۱۳- مکزیک (۳/۵)
	۱۴- سوئد (۷/۵)	۱۴- اسپانیا (۷/۵)	۱۴- اسپانیا (۷/۵)	۱۴- سوئد (۲/۵)	۱۴- لوکزامبورگ (۰/۰)	۱۴- لوکزامبورگ (۰/۰)
	۱۵- انگلستان (۱۵/۹)			۱۵- سوئد (۲/۵)	۱۵- هلند (۰/۵)	۱۵- هلند (۰/۵)
				۱۶- سوئیس (۲/۰)	۱۶- نروژ (۱/۱)	۱۶- نروژ (۱/۱)
				۱۷- ترکیه (۰/۵)	۱۷- پرتغال (۰/۶)	۱۷- پرتغال (۰/۶)
				۱۸- انگلستان (۱۴/۴)	۱۸- اسپانیا (۳/۰)	۱۸- اسپانیا (۳/۰)
				۱۹- سوئد (۰/۰)	۱۹- سوئد (۰/۰)	۱۹- سوئد (۰/۰)
				۲۰- سوئیس (۰/۸)	۲۰- سوئیس (۰/۸)	۲۰- سوئیس (۰/۸)
				۲۱- ترکیه (۰/۶)	۲۱- ترکیه (۰/۶)	۲۱- ترکیه (۰/۶)
				۲۲- انگلستان (۵/۸)	۲۲- انگلستان (۵/۸)	۲۲- انگلستان (۵/۸)
				۲۳- آمریکا (۳۴/۱)	۲۳- آمریکا (۳۴/۱)	۲۳- آمریکا (۳۴/۱)

منابع

۵- نشریات آماری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و بورس اوراق بهادر تهران.

۶- راهبرد، نشریه مرکز تحقیقات استراتژیک، شماره های ۱۹، ۲۰، ۲۱ و ۲۲ در زمینه شاخصهای ترکیبی آینده نگر.

7- OECD, Glossary of composite Leading Indicators, 2005.

8- OECD, OECD Composite Leading Indicators, November 2004.

۱- مجموعه مقالات و سمینارهای OECD در زمینه نماگرهای ادوار تجاری.

۲- مجموعه تحقیقات و مقالات NBER در زمینه نماگرهای ادوار تجاری.

۳- مجموعه مقالات of Economic Analysis (BEA) در زمینه نماگرهای ادوار تجاری ادوار تجاری.

۴- نشریه هفتگی اوپک و بازار نفت - وزارت نفت.